

ประกาศคณะกรรมการกีฬาอาชีพ

เรื่อง มาตรฐานการจ้างและมาตรการในการคุ้มครอง

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่มาตรา ๑๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ คณะกรรมการกีฬาอาชีพกำหนดมาตรฐานการจ้าง มาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ มาตรฐานความปลอดภัยให้เป็นธรรมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการกีฬาอาชีพ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกีฬาอาชีพ เรื่อง มาตรฐานการจ้าง และมาตรการในการคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“นายจ้าง” หมายความว่า สโมสรกีฬาอาชีพหรือสมาคมกีฬาอาชีพ

“ผู้รับจ้าง” หมายความว่า นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ผู้รับจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างในวันหยุดและวันลา ซึ่งผู้รับจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด จำนวน หรือจ่ายในลักษณะใด และโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

ข้อ ๔ สัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันที่นายจ้างทำกับผู้รับจ้าง ต้องมีมาตรฐานการจ้าง หรือมาตรการในการคุ้มครอง ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือระเบียบที่คณะกรรมการกีฬาอาชีพกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๙) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ (๒) ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๓/๒๕๕๙ เรื่อง การส่งเสริม สนับสนุน และปฏิรูปการกีฬาของประเทศ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ข้อ ๕ ให้นายจ้างที่ได้รับผู้รับจ้างเข้าอยู่ในสังกัดหรืออยู่ในความดูแลทำสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันเป็นหนังสือ โดยให้จัดทำเป็นภาษาไทย และในกรณีที่มีความจำเป็นจะจัดทำเป็นภาษาต่างประเทศก็ได้

สัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องกำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ชั่วโมงทำงานตามปกติ วันหยุด และวันลา

(๒) การเลิกจ้าง

(๓) มาตรการด้านความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้รับจ้าง

(๔) การทำประกันเพื่อคุ้มครองชีวิต สุขภาพ และอุบัติเหตุ
(๕) การเยียวยารักษากรณีมีความเสียหายหรืออันตรายอันเกิดจากการบาดเจ็บในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬาอาชีพ

(๖) ค่าจ้าง

(๗) การแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างนายจ้างกับผู้รับจ้าง

(๘) ระยะเวลาในการจ้าง

ข้อ ๖ นายจ้างอาจกำหนดเงื่อนไขในสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันให้ผู้รับจ้างทดสอบความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะของร่างกายได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ตกลงในสัญญาจ้าง

ในกรณีที่นายจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างไม่ผ่านการประเมินผลทดสอบความรู้ความสามารถหรือสมรรถนะของร่างกายและจะไม่จ้างผู้นั้น ให้นายจ้างแจ้งผลการประเมินให้ผู้รับจ้างทราบและบอกเลิกสัญญาจ้างหรือความตกลงร่วมกันล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๗ นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างผู้รับจ้างได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชย ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

(๑) จงใจกระทำการทุจริตหรือลี้ภัย

(๒) ถูกลงโทษเพราะจงใจใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

(๓) ผ่าฝืนจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของนักกีฬาอาชีพหรือบุคลากรกีฬาอาชีพอันเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียแก่นายจ้างหรือวงการกีฬาอย่างร้ายแรง

(๔) ละทิ้งการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันติดต่อกันเป็นระยะเวลาสามวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณี (๕) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษต้องเป็นกรณีที่เป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

ข้อ ๘ ให้นายจ้างมีหน้าที่จัดและดูแลสถานที่ฝึกซ้อมให้มีสภาพที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะเพื่อมิให้ผู้รับจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และสุขภาพอนามัย

ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสุขภาพของผู้รับจ้างอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๙ นายจ้างต้องจัดให้มีประกันเพื่อคุ้มครองชีวิต หรือเพื่อการเยียวยารักษากรณีมีความเสียหายหรืออันตรายอันเกิดจากบาดเจ็บในการปฏิบัติงาน การฝึกซ้อม หรือการแข่งขัน

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

กอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการกีฬาอาชีพ